

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 42C/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118208187
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Andrea Škapincová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7118208187.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Ing. Andreou Škapincovou, PhD. v spore žalobkyne: R. B., V.. XX.XX.XXXX, P. E. XX, XXX XX, Q., zastúpená JUDr. Beátou Topolčániovou, advokátkou so sídlom Vojenská 3, 040 01 Košice proti žalovanému: I. B., V.. XX.XX.XXXX, P. E. XX, XXX XX, Q., zastúpený JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúrova 20, 040 01 Košice, v spore o zaplatenie 5.628,57 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Návrhu žalovaného na prerušenie konania **n e v y h o v u j e .**

II. Konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 287,87 EUR od 28.11.2016 do 28.11.2016, zo sumy 287,78 EUR od 28.11.2016 do 24.1.2017, zo sumy 287,78 EUR od 28.11.2016 do 23.2.2017, zo sumy 286,65 EUR od 28.11.2016 do 19.3.2017, zo sumy 287,78 EUR od 28.11.2016 do 22.3.2017, zo sumy 286,28 EUR od 28.11.2016 do 25.4.2017, zo sumy 287,78 EUR od 28.11.2016 do 25.5.2017, zo sumy 287,78 EUR od 28.11.2016 do 23.6.2017, zo sumy 287,78 EUR od 28.11.2016 do 25.7.2017, zo sumy 278,78 od 28.11.2016 do 23.8.2017 do zaplatenia, zo sumy 274,65 EUR od 28.11.2016 do 27.9.2017, zo sumy 274,65 EUR od 28.11.2016 do 27.10.2017, zo sumy 274,65 EUR od 28.11.2016 do 27.11.2017, zo sumy 274,65 EUR od 28.11.2016 do 22.12.2017, zo sumy 274,65 EUR od 28.11.2016 do 24.1.2018, zo sumy 280,21 EUR od 28.11.2016 do 23.2.2018, zo sumy 274,65 EUR od 28.11.2016 do 26.3.2018, zo sumy 274,65 EUR od 28.11.2016 do 27.4.2018, zo sumy 274,65 EUR od 28.11.2016 do 28.5.2018 a zo sumy 275,99 EUR od 28.11.2016 do 27.6.2018 **z a s t a v u j e .**

III. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni sumu 5.628,57 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 287,78 EUR od 19.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 287,78 EUR od 19.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 287,78 EUR od 19.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 286,65 EUR od 19.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 287,78 EUR od 19.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 286,28 EUR od 19.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 287,78 EUR od 19.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 287,78 EUR od 19.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 287,78 EUR od 19.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 287,76 EUR od 19.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 287,78 EUR od 19.6.2018 do zaplatenia, taktiež zo sumy 274,65 EUR od 19.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 274,65 EUR od 19.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 274,65 EUR od 19.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 274,65 EUR od 19.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 274,65 EUR od 19.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 280,21 EUR od 19.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 274,65 EUR od 19.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 274,65 EUR od 19.6.2018 do zaplatenia a zo sumy 275,99 EUR od 13.10.2018 do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. V prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu **z a m i e t a .**

V. Žalobkyni voči žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa podanou žalobou zo dňa 30.5.2018 žiadala vydať platobný rozkaz a zaviazat' žalovaného k zaplateniu sumy 5.628,57 EUR s príslušenstvom. Podanie žaloby odôvodnila tým, že na základe Zmluvy o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 22.8.2007 uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľnou a.s. ako veriteľom a žalovaným, bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.600.000,- Sk. Na zabezpečenie tohto úveru bolo zriadené na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 25.7.2007 záložné právo k nehnuteľnosti záložcov Q. H. D. Z. V., nachádzajúcej sa v katastrálnom území Furča, obec Košice - Dargovských hrdinov, okres Košice II, zapísanej na liste vlastníctva č. 587. V súčasnosti sú strany sporu podielovými spoluvlastníkmi založenej nehnuteľnosti. Žalobkyňa uviedla, že so žalovaným uzatvorili manželstvo dňa 12.1.2008. Toto manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 11P/2/2016, zo dňa 16.3.2016, právoplatného dňa 4.4.2016. Žalovanému bol úver poskytnutý pred uzatvorením manželstva a je jeho výlučným dlhom. Žalobkyňa ako bývalá manželka žalobcu nie je spoludlžníčkou, ani ručiteľkou úveru. Žalovaný si po rozvode manželstva až do novembra 2016 plnil záväzky vyplývajúce z úverovej zmluvy, avšak od novembra 2016 si túto povinnosť zámerne prestal plniť. Žalobkyňa od novembra 2016 platí splátky úveru žalovaného v plnej výške, a to aj napriek tomu, že nie je dlžníčkou, avšak má obavy z realizácie záložného práva bankou k nehnuteľnosti, ktorej je podielovou spoluvlastníčkou. Žalobkyňa uviedla prehľad platieb, ktoré uskutočnila v prospech úverového účtu žalobcu na zabezpečenie a teda ktorými plnila dlh z úverovej zmluvy. Celkovo suma pohľadávky, ktorú zaplatila žalobkyňa za žalovaného, je v sume 5.628,57 EUR. Dňa 18.6.2018 vyzvala žalovaného na úhradu tejto sumy, avšak ten ju dobrovoľne odmietol uhradiť. Vzhľadom k tomu, že žalovaný do dnešného dňa neuhradil žalobkyňu vzniknutú sumu z titulu bezdôvodného obohatenia, žiadala aby súd zaviazal žalovaného k úhrade dlžnej sumy 5.628,57 EUR s 8% ročným úrokom z omeškania od 28.11.2016 do zaplatenia a k náhrade trov konania.

2. Okresný súd Košice I dňa 3.10.2018 vydal platobný rozkaz, sp. zn. 42C/42/2018, ktorý z dôvodu podaného odporu zrušil uznesením sp. zn. 42C/42/2018 zo dňa 8.11.2018.

3. Žalovaný v podanom odpore zo dňa 29.10.2018 žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Uviedol, že skutkové tvrdenia žalobkyne obsiahnuté v žalobe sú neúplné. Je síce pravda, že žalovaný je dlžníkom zo Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 22.8.2007, ktorou mu bol poskytnutý úver vo výške 1.600.000,- Sk, avšak tento úver bol poskytnutý žalovanému na kúpu nehnuteľnosti v katastrálnom území Furča, obec Košice - Dargovských hrdinov, okres Košice III, zapísanej na LV č. XXX ako dom súpisné číslo XXXX, parcela registra „C“ č. XXX, záhrada vo výmere 351 m², parcela registra C č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 265 m², pričom kúpnu zmluvou nadobudli strany sporu polovičný podiel k týmto nehnuteľnostiam, teda žalovaný 1, ako aj žalobkyňa 1. Žalobkyňa tento podiel nadobudla bez toho, aby prispela na kúpu nehnuteľnosti akýmkoľvek spôsobom. Žalovaný teda zaplatil úverom aj kúpnu cenu za žalobkyňu. Podľa žalovaného je sporné, či úhradou platieb v prospech banky, ktoré boli započítané na úhradu dlhu žalovaného, vôbec došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, keďže žalobkyňa ako kupujúca bola povinná uhradiť kúpnu cenu. Pre prípad, ak by súd posúdil plnenie žalobkyne ako bezdôvodné obohatenie v prospech žalovaného, žalovaný si započítava proti nároku žalobkyne svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to z celkového bezdôvodného obohatenia žalobkyne vo výške 26.555,14 EUR, čo predstavuje polovicu kúpnej ceny vo výške 1.600.000,- Sk a teda započítava si sumu 5.628,57 EUR. Doplnil, že pokiaľ ide o uplatnené úroky z omeškania, tieto nemohli vzniknúť, keďže pohľadávky spôsobilé na započítanie zanikajú okamihom, keď sa stretli. Považoval za potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa nikdy od neho nežiadala súhlas na to, aby mohla obstarat' jeho záležitosť a teda pri úhradách jeho dlhu bez právneho dôvodu zasiahla do jeho práv. Podľa jeho názoru žalobkyňa nič nebráni v tom, aby svoje bez právneho dôvodu uskutočnené platby žiadala ako bezdôvodné obohatenie od banky, na účet ktorej tieto platby uhradila. Doplnil, že konanie žalobkyne je nesporne v rozpore s dobrými mravmi, keďže uvedeným spôsobom a svojvoľnou úhradou platieb v prospech banky zabezpečuje svoje nerušené užívanie celej nehnuteľnosti a následne si uplatňuje náhradu vo forme vydania bezdôvodného obohatenia.

4. V podaní zo dňa 23.11.2018 žalobkyňa uviedla, že v prípade ak to bude potrebné, podrobnosti, ktoré predchádzali zapísaniu vlastníckych práv na list vlastníctva, objasní na výsluchu na pojednávaní, keďže tieto skutočnosti sú podľa jej názoru právne irelevantné. Poukázala, že jediným relevantným

dokumentom je list vlastníctva, v ktorom je jasne uvedené, na základe akých právnych skutočností boli zapísané podiely na uvedenej nehnuteľnosti. Doplnila, že žalovaný má dlhodobý záväzok voči banke a tento si dlhodobo neplní a necháva za seba plniť žalobkyňa. K započítaniu neexistujúcej pohľadávky žalovaného vo výške 26.555,14 EUR uviedla, že žalovaný nepodložil svoje tvrdenia žiadnym dokumentom. Podľa jej názoru nezasiahla do práv ani právom chránených záujmov žalovaného, ale do jeho povinností. Žalovanému nič nebráni užívať nehnuteľnosť, avšak doteraz neprejavil záujem ju užívať a neznáša ani alikvótnu časť nákladov na bývanie. V dome býva s deťmi.

5. Podľa žalovaného v podaní zo dňa 27.12.2018 žalobkyňa nepoprela skutočnosti uvedené v odpore, teda v zmysle § 151 ods. 1 CSP sa tieto skutočnosti považujú za nesporné. Žalobkyňa nadobudla spoluvlastnícky podiel vo výške 1 na nehnuteľnostiach bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom prispela na kúpu nehnuteľnosti.

6. Pojednávanie vytyčenie na deň 22.3.2019 bolo odročené na deň 2.4.2019 z dôvodu práceneschopnosti žalovaného. Aj pojednávanie nariadené na deň 2.4.2019 bolo odročené z dôvodu práceneschopnosti právnej zástupkyne žalovaného na deň 7.5.2019.

7. V podaní zo dňa 6.5.2019 žalovaný navrhol odročiť pojednávanie a prerušiť konanie až do právoplatného skočenia konania o zrušenie vyporiadania podielového spoluvlastníctva medzi stranami sporu a o vyporiadanie nárokov z podielového spoluvlastníctva, keďže na Okresnom súde Košice I sa vedie takéto konanie o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle.

8. Pojednávanie dňa 7.5.2019 bolo odročené za účelom rozhodnutia o návrhu žalovaného na prerušenie konania.

9. Uznesením spisová značka 42C 42/2018 zo dňa 24.6.2019 konajúci súd prerušil konanie do právoplatného skončenia konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vedeného na Okresnom súde Košice I, sp.zn. 13C 14/2019.

10. Z uznesenia Okresného súdu Košice I, sp.zn. 13C 14/2019 zo dňa 12.8.2019 súd zistil, že konanie bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku. Vzhľadom na uvedené súd v prerušenom konaní sp.zn. 42C/42/2018 pokračoval.

11. V podaní doručenom súdu dňa 30.12.2019 žalobkyňa nerozporuje, že podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX, k. ú. Furča sú strany sporu. Kúpna cena bola uhradená z väčšej časti z úveru, ktorý čerpal sám žalovaný a teda je sám v pozícii dlžníka. Keďže uvedené nehnuteľnosti sú zaťažené záložným právom v prospech veriteľa, je nevyhnutné, aby úver bol splácaný v zmysle úverovej zmluvy, pretože v opačnom prípade hrozí exekúcia. V rodinnom dome býva žalobkyňa s deťmi po rozvode a patrí jej podiel 3 na tejto nehnuteľnosti. Doplnila, že po kúpe nehnuteľnosti ju žalovaný nikdy nevyzval k úhrade kúpnej ceny za jej spoluvlastnícky podiel, ktorá bola uhradená z úveru, ktorý čerpal. Domnieva sa, že kúpnu cenu za svoj spoluvlastnícky podiel začala splácať ešte v roku 2007, kedy sa finančne podieľala na splátkach úveru najskôr ako družka, neskôr ako manželka žalovaného a tento úver spláca doposiaľ aj po rozvode manželstva, a to z dôvodu pretrvávajúcej hrozby exekúcie. Zároveň predložila prehľad úhrad na splácanie dlhu, z ktorého vyplýva, že od septembra 2007 do decembra 2007 zaplatili so žalovaným 4 splátky vo výške 294,99 EUR, čo predstavuje 1.179,96 EUR, z toho za žalovaného bolo uhradených 579,98 EUR a rovnaká suma bola uhradená aj za žalobkyňa. Od januára 2008 do marca 2016 splátili strany sporu z prostriedkov patriacich do BSM sumu 29.204,- EUR (99 splátok po 294,99 EUR). Od apríla 2016 do októbra 2016 uhrádzal úver iba žalovaný zo svojich finančných prostriedkov po rozvode, čo znamená 7 splátok spolu vo výške 2.014,46 EUR. Od novembra 2016 do decembra 2019 uhrádza splátky za úver výlučne žalobkyňa a to celkovo v sume 10.455,- EUR. Z uvedeného podľa žalobkyne vyplýva, že odo dňa kúpy nehnuteľnosti (september 2007) k decembru 2019 splatila za svoj spoluvlastnícky podiel sumu vo výške 25.646,98 EUR z celkovej kúpnej ceny za jej spoluvlastnícky podiel vo výške 26.555,14 EUR. Vzhľadom k tomu, že žalovaný ju nikdy nevyzval na plnenie časti kúpnej ceny za jej spoluvlastnícky podiel a ani nepožiadal súd o určenie splatnosti dlhu, má za to, že splatnosť jeho pohľadávky voči nej nebola určená, teda doposiaľ nenastala. Uviedla, že nie je podľa jej názoru možné započítať pohľadávku žalovaného voči nej, nakoľko splatnosť tejto pohľadávky ešte nenastala. Doplnila, že od podania žaloby až doposiaľ uhradila nad rámec žalovanej sumy v prospech žalovaného ešte sumu 4.527,11 EUR. Žalobkyňa považuje správanie žalovaného

za špekulatívne. Predmetný úver je zaťažovaný úrokovou sadzbou vo výške 4,44%, čo je pri možnosti refinancovania vysoká výška úrokovej sadzby. Niekoľkokrát sa preto snažila o zmenu úrokovej sadzby a refinancovanie úveru, avšak z dôvodu, že nemá s bankou žiaden právny vzťah, nebola schopná túto situáciu zmeniť. Z uvedeného dôvodu vníma konanie žalovaného ako rozporné s dobrými mravmi. Záverom uviedla, že upravuje petit nasledovne: Žiada, aby žalovaný bol povinný zaplatiť žalobkyni sumu 5.628,57 EUR s 5% úrokov z omeškania zo sumy: 287,78 EUR od 29.11.2016 do zaplattenia, zo sumy 287,78 EUR od 25.1.2017 do zaplattenia, zo sumy 287,78 EUR od 24.2.2017 do zaplattenia, zo sumy 286,65 EUR od 20.3.2017 do zaplattenia, zo sumy 287,78 EUR od 23.3.2017 do zaplattenia, zo sumy 286,28 EUR od 26.4.2017 do zaplattenia, zo sumy 287,78 EUR od 26.5.2017 do zaplattenia, zo sumy 287,78 EUR od 24.6.2017 do zaplattenia, zo sumy 287,78 EUR od 26.7.2017 do zaplattenia, zo sumy 287,78 EUR od 24.8.2017 do zaplattenia, zo sumy 274,65 EUR od 28.9.2017 do zaplattenia, zo sumy 274,65 EUR od 28.10.2017 do zaplattenia, zo sumy 274,65 EUR od 28.11.2017 do zaplattenia, zo sumy 274,65 EUR od 23.12.2017 do zaplattenia, zo sumy 274,65 EUR od 25.1.2018 do zaplattenia, zo sumy 280,21 EUR od 24.2.2018 do zaplattenia, zo sumy 274,65 EUR od 27.3.2018 do zaplattenia, zo sumy 274,65 EUR od 28.4.2018 do zaplattenia, zo sumy 274,65 EUR od 29.5.2018 do zaplattenia, zo sumy 275,99 EUR od 28.6.2018 do zaplattenia, a nahradiť trovy konania vo výške 100%.

12. Na pojednávaní dňa 9.1.2020 súd pripustil zmenu žaloby v znení: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 5.628,57 EUR s 5% úrokom z omeškania zo sumy 287,78 EUR od 29.11.2016 do zaplattenia, zo sumy 287,78 EUR od 25.1.2017 do zaplattenia, zo sumy 287,78 EUR od 24.2.2017 do zaplattenia, zo sumy 286,65 EUR od 20.3.2017 do zaplattenia, zo sumy 287,78 EUR od 23.3.2017 do zaplattenia, zo sumy 286,28 EUR od 26.4.2017 do zaplattenia, zo sumy 287,78 EUR od 26.5.2017 do zaplattenia, zo sumy 287,78 EUR od 24.6.2017 do zaplattenia, zo sumy 287,78 EUR od 26.7.2017 do zaplattenia, zo sumy 287,78 EUR od 24.8.2017 do zaplattenia, zo sumy 274,65 EUR od 28.9.2017 do zaplattenia, zo sumy 274,65 EUR od 28.10.2017 do zaplattenia, zo sumy 274,65 EUR od 28.11.2017 do zaplattenia, zo sumy 274,65 EUR od 23.12.2017 do zaplattenia, zo sumy 274,65 EUR od 25.1.2018 do zaplattenia, zo sumy 280,21 EUR od 24.2.2018 do zaplattenia, zo sumy 274,65 EUR od 27.3.2018 do zaplattenia, zo sumy 274,65 EUR od 28.4.2018 do zaplattenia, zo sumy 274,65 EUR od 29.5.2018 do zaplattenia, zo sumy 275,99 EUR od 28.6.2018 do zaplattenia a nahradiť trovy konania vo výške 100%.

13. Vo vzájomnej žalobe z 8.1.2020 žalovaný navrhol vyporiadanie nehnuteľností v podielom spoluvlastníctve strán sporu a vyporiadanie v širšom zmysle. Uviedol, že v minulosti sa pokúšal so žalobkyňou dohodnúť na zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, ale tieto snahy žalovaného neboli úspešné, vzhľadom na postoj žalobkyne. Žalobkyňa nemala záujem na zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, keďže ako už bolo vyššie uvedené, nehnuteľnosti prakticky od rozvodu manželstva strán konania, resp. ešte pred právoplatnosťou rozsudku o rozvode, užívala so svojím priateľom. Žalovaný z dôvodu nariadenia predbežného opatrenia nemal možnosť predmetné nehnuteľnosti užívať. Žalobkyni podľa neho tento stav vyhovuje, keďže užíva spolu so svojím partnerom, ktorý nemá k nehnuteľnosti žiaden právny vzťah. V podielovom spoluvlastníctve žalovaný nie je ochotný zotrvať. Predmetná nehnuteľnosť má podľa jeho názoru hodnotu 260 000 EUR, pričom suma pripadajúca na podiel žalovaného je 65.000,- EUR. Žalovaný zároveň žiadal, aby pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva sa vykonalo vysporiadanie v širšom rozsahu. Ako bolo uvedené už vyššie, žalovaný zo svojho uhradil celú kúpnu cenu za nadobudnutie podielu na predmetných nehnuteľnostiach, a to napriek tomu, že tak on ako aj žalobkyňa nadobudli z tohto spoluvlastníckeho podielu polovicu. Žalovaný tvrdil, že uhradil z predmetného úveru do uzatvorenia manželstva sumu 1.179,96 EUR. Splátky úveru, ktoré žalovaný uhradil počas trvania manželstva, boli uhrádzané z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov ako strán konania, a preto si tieto žalovaný voči žalobkyni neuplatňuje. Po rozvode manželstva strán konania, ktorým zaniklo aj ich BSM (4. 4. 2016), žalovaný uhradil 7 splátok úveru vo výške 287,78 EUR, teda sumu 2.014,46 EUR. Podľa zistenia v Slovenskej sporiteľni, a. s. je zostatok úveru ku dňu 2. 5. 2019 v sume 41.291,51 EUR, preto si žalovaný uplatňuje voči žalobkyni titulom toho, čo mala vynaložiť na spoločnú nehnuteľnosť polovicu z uvedenej sumy, teda sumu 22.242,96 EUR.

14. Žalobkyňa v podaní doručenom súdu 31.1.2020 uviedla, že doposiaľ uhradila sumu 10.455,- EUR preto, aby nedošlo k výkonu záložného práva a nestratila s deťmi strechu nad hlavou. Žalovaným podaný vzájomný návrh na zrušenie a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva a vyporiadanie v širšom zmysle predstavuje obsahovo, skutkovo i časovo náročnú a zdĺhavú kauzu, v priebehu ktorej by mohla byť úhrada dlhu žalovaného pre žalobkyňu ďalej už likvidačná. Keďže je matkou dvoch maloletých detí,

nemôže si dovoliť finančné straty ani stratu príbytku, preto nesúhlasila s tým, aby súd v tomto konaní prejednával návrh protistrany a navrhla, aby súd tento návrh vyčlenil na samostatné konanie.

15. Na pojednávaní dňa 27.2.2020 súd oznámil, že vzájomný návrh vylúči na samostatné konanie. Žalovaný sa nestotožnil s názorom súdu o vylúčení vzájomného návrhu na samostatné konanie, pretože podľa jeho názoru nezohľadňuje rovnosť v občianskoprávných vzťahoch, obe pohľadávky majú rovnaký právny základ a nie je spravodlivé, ak sa vysporiada najskôr vzťah žalobkyne k žalovanému a o dlhšiu dobu by bol odkázaný žalovaný na vysporiadanie vzájomných vzťahov. Žalovaný považoval svoj nárok voči žalobkyňi za nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, kúpnej ceny, ktorú zaplatil namiesto žalobkyne žalovaný na základe kúpnej zmluvy a táto povinnosť zaplatiť kúpnu cenu vyplýva z kúpnej zmluvy. Keďže zaplatil žalovaný kúpnu cenu, vzniklo mu právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Podľa jeho názoru len čo vzniklo bezdôvodné obohatenie, sa stala splatná táto pohľadávka, nie je pravda, že je potrebná nejaká výzva na to. Žalobkyňa uviedla, že všetko spláca sama, pretože nechce dobrovoľne prísť o bývanie, kde žije s deťmi. Žalovaný uviedol, že každý mesiac žalobkyňu vyzval e-mailovo, aby zaplatila tú sumu, ktorá je predmetom úveru, alebo aspoň polovicu a toto trvalo 10 mesiacov. Následne si povedal, že keď ona neplatí, tak potom ani on platiť nebude, lebo nemal z čoho žiť, bol takmer na ulici.

16. V podaní zo dňa 4.3.2020 žalobkyňa navrhla výsluch svedkov a navrhla vyžiadať od Slovenskej sporiteľne, a.s. stanovisko, prečo bola vylúčená z poskytnutia kontokorentného úveru, hoci predložila všetky podklady. Podľa žalobkyne žalovaný má úmysel predĺžovať konanie a zotrvala na tvrdení, že žalovaný ju nevyzval na zaplatenie jeho pohľadávky voči nej, pohľadávka na zaplatenie kúpnej ceny nehnuteľností nie je splatná.

17. Žalovaný v podaní z 5.3.2020 uviedol, že už od roku 2016 opakovane v komunikácii so žalobkyňou poukazoval na to, že nie je v jeho možnostiach uhrádzať splátky hypotekárneho úveru. Emailom zo dňa 20. 5. 2016 navrhoval žalobkyňi prevzatie splácania hypotekárneho úveru, rovnako ako emailom zo dňa 20. 6. 2016, na ktorý žalobkyňa odpovedala emailom zo dňa 20. 6. 2016 tak, že „neprešlo vysporiadanie. Hypotéku chcem prevziať na seba a prefinancovať, pretože je predražená.“ Keďže žalovaný emailom v uvedený deň žiadal opätovne žalobkyňu, aby sa vyjadrila, či hypotekárny úver zaplatí, žalobkyňa emailom zo dňa 21. 6. 2016 odpovedala, že hypotéku „chce prevziať na seba a splácať hneď, keď prebehne vysporiadanie... Všetky tieto výdavky sa zúčtujú pri vysporiadaní.“ Dňa 19. 7. 2016 žalovaný požiadal žalobkyňu, aby mu sumu 287,78 EUR, čo je výška hypotekárnej splátky, poukázala na jeho bežný účet. V ten istý deň žalobkyňa odpovedala, že jej má prestať dookola posielat' tú istú správu. Žalobkyňa ďalej uviedla: „Jasne som sa vyjadrila, že prevezmem hypotéku, ktorú sme, mimochodom, brali spoločne na kúpu spoločnej polovice domu. To, prečo nie som na úverovej zmluve, nechápem doteraz, ale tak si sa na poslednú chvíľu rozhodol. Takže vezmem výhradne na seba hypotéku, stavebné sporenie a pôžičku z Tatra Banky, skĺbim do jednej pôžičky a budem splácať, keď tvoj štvrtinový podiel prejde na mňa, aby som to vôbec mohla riešiť.“ V ten istý deň žalovaný odpovedal, že návrh na vyrovnanie žalobkyňi už dávno poslal a okrem iného uviedol, že do doby, kým ho vyplatí z jeho podielu, ju žiada, „aby hypotekárnu splátku na dom, v ktorom býva, platila.“ V ten istý deň žalobkyňa odpovedala, že čím skôr sa porieši vysporiadanie, tým skôr aj bude platiť hypotéku. Podľa žalovaného, žalobkyňa podmieňovala prevzatie hypotekárneho úveru vysporiadaním. Dňa 18. 10. 2016 žalovaný opätovne žiadal žalobkyňu o úhradu splátky, rovnako ako ju požiadal, aby celý úver splácala. Následná komunikácia poukazuje na to, že žalovaný informoval žalobkyňu o tom, že hypotekárny úver nespláca, a že žalobkyňa výslovne uviedla (email zo dňa 13. 3. 2017), že je ochotná platiť podľa jej finančných možností hypotéku. Podľa žalovaného nemožno priznať relevanciu obrane žalobkyne, že žalovaný uplatnil voči nej nesplatnú pohľadávku, keďže uplatnením pohľadávky voči žalobkyňi sa táto pohľadávka stala splatná. V deň nasledujúci sa už žalobkyňa dostala do omeškania s jej úhradou, ak by v časti započítania nezanikla. Zároveň je potrebné poznamenať, že žalovaný už 19. 7. 2016 žiadal žalobkyňu, aby hypotekárny úver splácala ona. Podľa neho zo vzájomnej komunikácie strán konania z emailu žalobkyne zo dňa 13. 3. 2017 a následného emailu žalovaného zo dňa 17. 3. 2017 vyplýva, že medzi stranami konania došlo k dohode podľa ust. § 534 Občianskeho zákonníka, keďže žalobkyňa sa so žalovaným dohodla, že splní jeho záväzok voči banke: „Ja som ochotná platiť a ja platím podľa svojich finančných možností hypotéku.“ Žalovaný na túto skutočnosť reagoval dňa 17. 3. 2017 tak, že verí, že žalobkyňa splátky uhradí, aby sa predišlo komplikáciám v banke. Keďže žalobkyňa plnila dlh žalovaného voči banke na základe dohody so žalovaným podľa § 534, nemohlo vzniknúť žalovanému bezdôvodné obohatenie, keďže zo strany žalobkyne nešlo o plnenie bez právneho dôvodu. Zároveň uviedol, že od 1.

5. 2018 žalobkyňa užíva rodinný dom na Drieňovej ul. 10 v Košiciach aj v rozsahu podielu žalovaného. Podľa vyjadrenia „Fajn realitná kancelária“ zo dňa 9. 3. 2019 je hodnota nájmu nehnuteľností zapísaných na K. Č.. XXX Y. Q.. Ú.. Z. D. E., T. Č..: XXXX V. Y. I. „. Č.. XXX a parcela registra „C“ č. XXX, zastavané plochy a nádvoría vo výmere 265 m² a parcela registra „C“ č. XXX, záhrada vo výmere 351 m² v sume 1.000,- EUR za mesiac. Žalobkyňa užíva predmetné nehnuteľnosti v celom rozsahu, teda nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu 3. Podiel žalovaného je 1 a náhrada za jeho užívanie zo strany žalobkyne 250,- EUR mesačne. Za 22 mesiacov (máj 2018 - február 2020) má žalovaný voči žalobkyni právo na náhradu za užívanie jeho spoluvlastníckeho podielu vo výške 5.500,- EUR (22x250,- EUR), ktorú žiada, aby mu žalobkyňa uhradila. Keďže čas plnenia nie je v tomto prípade určený právnym predpisom, ani nevyplýva z iných právnych skutočností, je žalobkyňa povinná plniť na základe výzvy žalovaného.

18. Žalobkyňa v podaní z 17.3.2020 uviedla tvrdenia k vzájomnej žalobe, vo vzťahu k žalobe zotrvala na vyjadreniach obsiahnutých v predošlých jej podaniach. Dodala, že splatenie jej časti kúpnej ceny bolo ponechané výlučne na jej vôľu, pričom jej postoj k veci bol taký, že cenu bude uhrádzať podieľaním sa na splácaní úveru žalovaného, vo výške 1 splátky, a to od samého začiatku, s čím žalovaný súhlasil. Uviedla, že uvedené dodržiava od kúpy nehnuteľností v roku 2007 až doposiaľ. Žalovaný splácal úver sám iba počas 6 mesiacov od 4-10/2016, počas ktorých mu neprispievala žiadnou sumou z dôvodu, že po rozvode manželstva musela riešiť a splácať ostatné pôžičky pochádzajúce z ich manželstva, na ktorých sa žalovaný odmietal podieľať. Podľa jej názoru svoj podiel na kúpnej cene uhradila a preto sa odmieta podieľať na ďalšom splácaní jeho úveru v akomkoľvek rozsahu a tento nárok považuje za neopodstatnený. Okrem tohto úveru spláca ďalšie spoločné úvery, na ktorých sa absolútne nijako nepodieľa a preto, aby bol pre veriteľov nepostihnuteľný, fiktívne nikde nepracuje a nemá príjem. Nie je ochotná sa pri vyporiadaní podieľať na splácaní zostatku uvedeného úveru, ani na jeho príslušenstve, preto v prípade, že by súd vyhodnotil nárok žalovaného vo zvyšku úhrady kúpnej ceny ako opodstatnený, vzniesla námietku premlčania. Uviedla, že žalovaný ju titulom nároku na úhradu jej časti kúpnej ceny od roku 2007 nikdy nevyzval k úhrade a pri vzniku jeho pohľadávky voči nej, neurčil čas, spôsob ani formu úhrady. Domnieva sa, že splatnosť bola ponechaná výlučne na jej vôľu. Predložené dôkazy o emailovej komunikácii počnúc 5/2016 považuje iba za výzvy k úhrade splátky jeho úveru a neskôr k prevzatíu celého zostatku úveru, nie však na úhradu časti kúpnej ceny na úhradu kúpnej ceny.

19. Uznesením č. k. 42C/42/2018-388 z 6.5.2020 súd vzájomnú žalobu vylúčil na samostatné konanie.

20. Z predložených listinných dôkazov vyplynulo: z emailovej komunikácie žalobkyne so žalovaným zo dňa 18.6.2018, že žalobkyňa pred podaním žaloby vyzvala žalovaného na splácanie úveru, ktorého je dlžníkom a ktorý od novembra 2016 spláca ona. Žiadala zaplatenie sumy 5.352,58 EUR.

21. Z dokladu k hotovostnému vkladu vyplýva vklad sumy 287,78 EUR dňa 28.11.2016, dňa 24.1.2017, dňa 23.2.2017, dňa 19.3.2017, dňa 22.3.2017, dňa 25.4.2017, dňa 25.5.2017, dňa 23.6.2017, dňa 25.7.2017, dňa 23.8.2017, dňa 27.9.2017, dňa 27.10.2017, dňa 27.11.2017, dňa 22.12.2017, dňa 24.1.2018, dňa 23.2.2018, dňa 26.3.2018, dňa 27.4.2018, dňa 28.5.2018, dňa 27.6.2018.

22. Z rozsudku Okresného súdu Košice I, spisová značka 11P/2/2016 zo dňa 16.3.2016 súd zistil, že manželstvo strán sporu bolo rozvedené, tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 4.4.2016.

23. Nebolo sporné, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva strán sporu dňa 4.4.2016.

24. Z listu vlastníctva č. XXX, k. ú. Furča súd zistil, že vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na tomto liste vlastníctva je žalobkyňa v pomere 3 v pomere k celku a žalovaný v pomere 1 k nehnuteľnosti. Žalobkyňa z toho 1 nehnuteľnosti nadobudla na základe darovacej zmluvy zo dňa 17.9.2007 a 1 v pomere k celku na základe kúpnej zmluvy zo dňa 17.9.2007. Žalovaný 1 nehnuteľnosti nadobudol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 17.9.2007. Na uvedenej nehnuteľnosti je zapísané záložné právo v prospech Slovenskej sporiteľne, a.s..

25. Zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 22.8.2007 uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľnou a.s. ako záložným veriteľom a H. Q. D. Z. V. ako záložcami, súd zistil, že pohľadávka zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.8.2007, uzatvorenej medzi

záložným veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, na základe ktorej bol poskytnutý úver žalovanému vo výške 1.600.000,- Sk, je zabezpečená zriadením záložného práva k nehnuteľnosti vo vlastníctve záložcov.

26. Z Kúpnej zmluvy zo dňa 22.8.2007 uzatvorenej medzi predávajúcim Z. V. a stranami sporu ako kupujúcimi súd zistil, že strany sporu nadobudli polovicu nehnuteľnosti každý v pomere 1 do svojho vlastníctva, čiže sa stali podielovými vlastníkmi nehnuteľnosti. Z článku 6 tejto zmluvy súd zistil, že kúpna cena za spoluvlastnícky podiel nehnuteľnosti bola dohodnutá medzi stranami sporu na sumu 1.750.000,- Sk, pričom čiastka 150.000,- Sk bola vyplatená do rúk predávajúceho dňa 27.4.2007 a čiastka 1.600.000,- Sk bude vyplatená na účet predávajúceho z úveru na bývanie poskytnutého Slovenskou sporiteľňou a.s. a to v termíne do 15.9.2007.

27. Z emailovej komunikácie strán sporu od 20.5.2016 do 17.3.2017 a z emailovej komunikácie strán sporu od 26.1.2017 do 23.3.2017 vyplýva komunikácia strán sporu k plateniu jednotlivých splátok úveru, resp. výzva žalovaného na zaplatenie mesačnej splátky úveru žalovaného a niektorých splátok v omeškaní a komunikácia k vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva.

28. Medzi stranami sporu nebolo sporné to, že sú podieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX, k. ú. Furča a taktiež ani skutočnosť, že kúpna cena vo výške 1.600.000,- Sk bola uhradená z úveru poskytnutého Slovenskou sporiteľňou žalovanému, teda žalovaný zaplatil kúpnu cenu aj za žalobkyňu. Medzi stranami sporu bolo sporná skutočnosť, či nastala splatnosť pohľadávky žalovaného voči žalobkyňi a teda či je možné, alebo právne účinné započítanie pohľadávky žalovaného voči pohľadávke žalobkyne. Súd zistil, že strany sporu po zániku manželstva neiniciovali konanie o zrušenie a vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Nebolo sporné, že žalobkyňa po zániku manželstva od novembra 2016 uhradza dlh žalovaného za neho. Zároveň nebola sporná skutočnosť, že polovica kúpnej ceny nebola žalobkyňou uhradená v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy a táto bola uhrádzaná úverom poskytnutým bankou. Nebolo sporné, že žalovaný vyzval žalobkyňu v emailovej komunikácii z 20.5.2016 o splácanie hypotekárneho úveru na dom a následne v emailovej komunikácii od 20.5.2016 do 17.3.2017 viac krát žalobkyňu vyzval k zaplateniu konkrétnej splátky. Žalobkyňa vzniesla námietku premlčania vo vzťahu k pohľadávke žalovaného na zaplatenie polovice kúpnej ceny nehnuteľnosti v ich podielovom spoluvlastníctve. Na pojednávaní dňa 19.6.2020 žalovaný uviedol, že si uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za nadužívanie nehnuteľnosti žalobkyňou ako prostriedok procesnej obrany, započítavaciu námietku a nie ako ďalší nárok vo vzťahu k ním podanej vzájomnej žalobe.

29. Zistený skutkový stav súd posúdil podľa nasledujúcich ustanovení právnych predpisov:

30. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ), záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

31. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

32. Podľa § 454 OZ, bezdôvodne sa obohatí aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

33. Podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

34. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

35. Podľa § 564 OZ, ak je čas plnenia ponechaný na vôli dlžníka, určí ho na návrh veriteľa súd podľa okolností prípadu tak, aby to bolo v súlade s dobrými mravmi.

36. Podľa § 534 OZ, kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytovať plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z toho však priame právo nevznikne.

37. Podľa § 580 OZ, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

38. Podľa § 581 ods. 2 OZ, započítať nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.

39. Podľa § 588 OZ, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

40. Predmetom sporu je nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý žalobkyňa posudzovala v žalobe v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako plnenie bez právneho dôvodu alebo podľa § 454 Občianskeho zákonníka, neskôr v rámci konania uviedla, že žalovaný nárok posudzuje v zmysle § 454 Občianskeho zákonníka. Keďže právne posúdenie je vecou súdu, súd ustálil, že nárok žalobkyne je potrebné posúdiť podľa § 454 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) najmä z dôvodu, že za žalovaného sa plnilo to, čo mal podľa práva plniť sám. Súd svoje právne posúdenie zdôvodňuje tým, že na rozdiel od skutkových podstát podľa § 451 ods. 2 OZ má žalobca v prípade skutkovej podstaty podľa § 454 OZ právo požadovať plnenie bezdôvodného obohateného ako ten, kto plnil za iného, od toho za koho plnil a nie od toho, komu plnil. Pre aplikáciu § 454 OZ je typická vedomosť strany, že plní dlh za iného, teda nemá povinnosť plniť dlh a predsa ho za iného plní. Pri plnení za iného dochádza k obohateniu v tom, že majetok žalovaného sa nezmenšil a nenadobudla sa tým nová hodnota (na strane žalovaného nedošlo k zväčšeniu majetku).

41. Žalovaný v odpore započítal voči nároku žalobkyne svoju pohľadávku na vrátenie kúpnej ceny vo výške 26.555,14 EUR, ktorú zaplatil za žalovanú na základe Kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu ako kupujúcimi a Z. V. ako predávajúcim dňa 23.8.2007, a to do výšky istiny 5.628,57 EUR. Vzhľadom na kompenzačnú námietku v spore bolo rozhodujúce posúdenie započítavacej námietky žalovaného, ktorou žiadal do výšky žalovanej istiny zaplatať polovicu kúpnej ceny žalobkyňou a najmä posúdenie žalobkyňou vznesenej námietky premlčania vo vzťahu k tohto nároku žalovaného.

42. Súd posúdil, že vzhľadom k tomu, že žalovaný si započítal kúpnu cenu iba do výšky istiny 5.628,57 EUR, teda nenavrhol, aby mu bolo priznané viac ako je predmet sporu, že ide o prostriedok procesnej obrany žalovaného. Súd právne posúdil nárok žalovaného tiež ako návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 454 OZ, keďže žalovaný mal v čase platenia 1 kúpnej ceny vedomosť, že nemá povinnosť platiť dlh za žalobkyňu, teda plnil za iného a majetok žalobkyne sa nezmenšil, hoci ak by platila svoju časť kúpnej ceny, k zmenšeniu jej majetku by istotne muselo dôjsť.

43. Žalobkyňa najskôr namietla započítanie pohľadávky žalovaného z dôvodu, že k zániku jej pohľadávky nemohlo započítaním dôjsť, keďže pohľadávka žalovaného na zaplatať kúpnej ceny nie je splatná. Uviedla, že splatnosť bola ponechaná na vôľu dlžníka. V podaní zo dňa 23.3.2020 žalobkyňa vznesla námietku premlčania vo vzťahu k pohľadávke žalovaného.

44. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a posúdením ustanovení právnych predpisov, súd dospel k záveru, že je potrebné zaoberať sa dôvodnosťou žalovaného nároku a následne, keďže nárok žalobkyne súd považoval za dôvodný, zaoberať sa započítacou námietkou, splatnosťou pohľadávky žalovaného a vzhľadom na vznesenú námietku premlčania možnosťou započítania premlčanej pohľadávky. Prioritne, vzhľadom na vznesenú námietku premlčania, sa súd zaoberal otázkou, či pohľadávka žalovaného bola v čase stretu vzájomných pohľadávok už premlčaná.

45. Pokiaľ ide o posúdenie premlčania nároku žalovaného uplatneného započítacím prejavom vôle ako prostriedkom procesnej obrany v prejednávanej spore, súd ustálil, že nárok žalovaného na zaplatať polovicu kúpnej ceny podľa kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 23.8.2007 je premlčaný. Započítanie

právných úkonov má právne účinky zániku záväzku k okamihu, keď sa pohľadávky spôsobilé na započítanie stretnú. Podľa názoru súdu, v čase keď sa stretli vzájomné pohľadávky, t.j. okamihom splatnosti neskoršej pohľadávky, bola pohľadávka žalovaného už premlčaná. Pohľadávka žalobkyne je splatná dňa 19.6.2018. Vzájomné pohľadávky spôsobilé na započítanie sa mohli stretnúť až keď nastala splatnosť i pohľadávky žalovaného. Žalovaný preukázateľne vyzval žalobkyňu na zaplatenie polovice kúpnej ceny až v podanom odpore z 29.10.2018, v ktorom si súčasne i započítal svoju pohľadávku. Premlčanie súd posudzoval v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka, keďže pokiaľ ide o nárok žalobcu na zaplatenie polovice kúpnej ceny, ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom žalovaný sa dozvedel, mal vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia a kto sa na jeho úkor obohatil už zaplatením polovice kúpnej ceny za žalobkyňu predávajúcemu Z. V., keďže v zmysle Kúpnej zmluvy z 23.8.2007 mali zmluvné strany do 15.9.2007 vyplatiť predávajúcemu sumu 1.600.000,- Sk a sumu 150.000,- Sk ku dňu podpisu zmluvy. Pokiaľ žalobkyňa nezaplatila polovicu kúpnej ceny, žalovaný pri poukázaní finančných prostriedkov za ňu mal vedomosť, že časť kúpnej ceny plní predávajúcemu za iného. Dvojročná subjektívna premlčacia doba vo vzťahu k pohľadávke žalovaného márne uplynula najneskôr 16.9.2009 a objektívna premlčacia doba uplynula najneskôr 16.9.2010. Vo vzťahu k plynutiu premlčacej doby pri záväzku vzniknutého z bezdôvodného obohatenia nie je potrebná splatnosť pohľadávky, ale vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia a osobe obohateného. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania, súd ustálil, že v čase keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie (neskoršia pohľadávka je splatná ku dňu 14.11.2018 ako dňu doručenia odporu žalobkyňi) bola pohľadávka žalovaného dávno premlčaná, preto k zániku pohľadávky žalobkyne voči žalovanému započítaním premlčanej pohľadávky prísť nemohlo.

46. K splatnosti pohľadávky žalovaného súd uvádza, že bezdôvodné obohatenie patrí medzi nároky, pri ktorých nie je zákonom stanovená splatnosť pohľadávok vzniknutých z tohto právneho titulu, preto doba plnenia, ak nie je určená dohodou, je viazaná na výzvu veriteľa podľa § 563 OZ. Samotná žalobkyňa uvádzala, že splatnosť jej záväzku na zaplatenie polovice kúpnej strany nebola medzi stranami dojednávaná a preto je potrebná aplikácia ust. § 563 OZ, v zmysle ktorého ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Žalobkyňa následne v podaní z marca 2020 v rozpore s predošlými tvrdeniami uviedla, že je možné posúdiť, že splatnosť dlhu bola ponechaná na vôľu dlžníka. Súd uvádza, že žalovaný uvedené tvrdenie o splatnosti ponechanej na vôľu dlžníka poprel tým, že zotrval na tvrdení, že vyzval žalobkyňu na zaplatenie kúpnej ceny v emaily, pričom v konaní nebolo preukázané, že splatnosť dlhu bola ponechaná na vôľu dlžníka. Súd vychádzal z prvotných tvrdení žalovanej, že splatnosť jej dlhu medzi stranami nebola dohodnutá, ustanovená právnym predpisom alebo určená v rozhodnutí.

47. Súd pre úplnosť uvádza, že v konaní žalovaný neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že žalobkyňu vyzval na zaplatenie polovice kúpnej ceny v emailovej komunikácii strán sporu z 20.5.2016 do 17.3.2017 a ani od 26.1.2017 do 23.3.2017, teda splatnosť nenastala skôr ako v priebehu tohto konania, keď v podanom odpore žalovaný vzniesol kompenzačnú námietku.

48. Súd považoval žalobu za dôvodnú, ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 454 OZ, ako bezdôvodné obohatenie nakoniec právne posúdili svoje nároky aj strany sporu. Súd uvádza, že v konaní nebolo preukázané, že medzi stranami bola dohoda, hoci konkludentná ohľadom platenia kúpnej ceny, splácaní úveru, keďže žalovaný tvrdí, že splácal sám, pretože žalobkyňa bola na materskej dovolenke a nepracovala a žalobkyňa uvádza, že platila polovicu splátky už od roku 2007. Uzatvorenie dohody vylučuje nepopreté tvrdenie, uvedené žalobkyňou, že na poslednú chvíľu žalovaný zmenil názor a úver zobral iba on, hoci aj ona chcela byť spoludlžník. Z uvedeného je zrejmé, že k dohode nedošlo, súd považoval za právne irelevantné, z akého dôvodu, či z dôvodov uvedených žalovaným (že to bolo výhodnejšie kvôli ratingu banky) zobral úver žalovaný sám. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovanej, že z elektronickej emailovej komunikácie strán sporu možno usúdiť, že sa strany dohodli, že žalobkyňa splní záväzok žalovaného voči jeho veriteľovi, teda, že vznikla žalobkyňj povinnosť voči dlžníkovi poskytnúť plnenie veriteľovi. Žalovaný poukazoval na komunikáciu z 13.3.2017 a 17.3.2017 (čl. 361). Podľa názoru súdu, v žiadnom prípade z uvedenej komunikácie nevyplýva dohoda strán sporu podľa § 534 OZ, žalovaným uvedené vety sú vytrhnuté z celkového kontextu emailovej správy z 13.3.2017, kde žalobkyňa uvádza, dobrý deň, som ochotná platiť....takže zaplať splátku teraz ty....ďalej aj z komunikácie z 17.3.2017 vyplýva, že žalovaný iba verí, že splátku z hypotekárneho úveru a splátku z omeškania po splatnosti 71 dní žalobkyňa uhradí. Vo vzájomnej komunikácii žalobkyňa uviedla na

výzvu žalovaného na zaplatenie splátky po dátume splatnosti, aby niektorú splátku plnil teraz on. Podľa názoru súdu dohoda ohľadom platenia splátok medzi stranami nebola, žalobkyňa plnila z dôvodu obavy pred realizáciou výkonu záložného práva bankou. V kontexte predošlej komunikácie (priloženej od roku 2016), vyplýva, že žalobkyňa je ochotná plniť po vyporiadaní podielového spoluvlastníctva.

49. V podaní z 5.3.2020 si žalovaný k vzájomnej žalobe uplatnil ďalší nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, keď uviedol, že žalobkyňa tzv. nadužíva nehnuteľnosť, keďže ju od mája 2018 do februára 2020 užíva nad svoj spoluvlastnícky podiel, preto s ohľadom na vyjadrenie realitnej kancelárie je povinná plniť za užívanie spoluvlastníckeho podielu žalovaného za obdobie uvedené sumu 5.500,- EUR a týmto žiada, aby mu žalobkyňa uvedenú sumu uhradila. Súd v zmysle § 140 ods. 1 a 2 CSP uvedený nárok považoval za návrh na pripustenie zmeny žaloby, keďže žalovaný žiada ďalší nárok-vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého nadužívaním nehnuteľností v podielovom spoluvlastníctve strán sporu žalobkyňou (popri nároku na zrušenia a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle ako vzájomnej žalobe). V uznesení č.k. 42C/42/2018-388 súd uviedol, že vzájomnú žalobu vylúčil na samostatné konanie, kde rozhodne aj o návrhu na pripustenie jej zmeny.

50. Na pojednávaní dňa 19.6.2020 žalobkyňa uviedla, že žalovaný podaním z 5.3.2020 si uplatňuje svoj nárok vo výške 5.500,- EUR na započítanie voči nároku žalobkyne, ktorý je predmetom tohto sporu. Keďže súd zastáva názor, že z podania z 5.3.2020 nevyplýva, že ním došlo k započítaniu, ale k rozšíreniu žaloby, k vznieseniu hmotnoprávnej námietky započítania tak došlo až na pojednávaní dňa 19.6.2020. Súd poukazuje, že už na pojednávaní dňa 27.2.2020, uviedol, že uplatní sudcovskú koncentráciu na ďalšom pojednávaní. Zároveň v rámci poučenia doručeného žalovanému už v rámci prípravy pojednávania dňa 10.12.2018, bol žalovaný poučený o sudcovskej koncentrácii, preto na pojednávaní dňa 19.6.2020 súd s ohľadom na zachovanie zásady hospodárnosti a rýchlosti konania uplatnil sudcovskú koncentráciu. Súd mal za to, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, t.j. započítacia námietka uplatnená na pojednávaní dňa 19.6.2020, nebola uplatnená včas, pretože strana ju mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Súd je názoru, že žalovaný mohol tento prostriedok uplatniť už v podanom odpore.

51. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Podľa čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

52. Pokiaľ ide o využitie sudcovskej koncentrácie, súd poukazuje na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 530/2018 z 15. novembra 2018, v zmysle ktorého, keďže sudcovskú koncentráciu konania uplatňuje príslušný sudca podľa vlastnej úvahy, spadá do jeho kompetencie rozhodnúť, či na prostriedok procesného útoku či obrany, ktorý strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, bude prihliadať.

53. Súd poukazuje, že k uplatneniu sudcovskej koncentrácie došlo na treťom pojednávaní, pričom súd strany oboznámil aj s predbežným právnym posúdením sporu.

54. Zároveň súd uvádza, že nárok z tzv. nadužívania nehnuteľnosti žalobkyňou si žalovaný uplatnil v návrhu na rozšírenie vzájomnej žaloby z 5.3.2020, pričom v konaní o vzájomnej žalobe vedenej po jej vylúčení na samostatné konanie pod sp.zn. 42C/15/2020, rozhodne aj o návrhu na pripustenie zmeny žaloby. Nárok obsiahnutý v započítacej námietke uplatnenej na pojednávaní dňa 19.6.2020 už bol skôr zhodne uplatnený pred súdom v rámci rozšírenia vzájomnej žaloby zo dňa 5.3.2020, teda podaná kompenzačná námietka i z dôvodu litispendencie je neprípustná.

55. Súd považoval žalobu za dôvodnú, keďže žalobkyňa osvedčila listinnými dôkazmi- hotovostnými vkladmi za obdobie od 11/2016 do 6/2018, ktoré sú prílohou žaloby, že ako platiteľ, s overenou totožnosťou zaplatila za žalovaného mesačné splátky v tam uvedených sumách na účet, ktorý je podľa časti I bodu 3 Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti z 22.8.2007 uvedený ako úverový účet, preto súd zaviazal žalovaného k zaplateniu dlžnej sumy podľa výroku III tohto rozsudku.

56. V podaní zo dňa 30.12.2019 žalobkyňa zobrala žalobkyňa žalobu späť o 3% úrok z omeškania a zároveň navrhla zmenu žaloby, keďže zaplataenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne požadovala odo dňa nasledujúceho po zaplataení tej - ktorej mesačnej splátky za žalovaného. Súd považoval z časti toto podanie žalobkyne za späťvzatie žaloby a z časti za zmenu žaloby, ktorú na pojednávaní dňa 9.1.2020 pripustil.

57. Podľa ust. § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), žalobca môže vziať žalobu späť.

58. Podľa ust. § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

59. Keďže žalobkyňa zobrala čiastočne žalobu späť pred prvým pojednávaním, v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami a vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu, súd konanie v tejto časti v rozhodnutí vo veci samej zastavil (výrok II. rozsudku).

60. Podľa ust. § 3 ods. 1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení zákona č. 20/2013 Z.z., účinnom od 1.2.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

61. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

62. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

63. Nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia je splatný, keďže žalobkyňa preukázateľne, nepopretou emailovou komunikáciou zo dňa 18.6.2018 vyzvala žalovaného na zaplataenie sumy 5.352,58 EUR. Súd žalobu zamietol v časti úrokov z omeškania, ktorá žalobkyňa žiadala priznať pred ich splatnosťou, teda pred doručením výzvy na zaplataenie žalovanému, pretože pred splatnosťou sa žalovaný nemohol dostať do omeškania s plnením. Súd vychádzal z ust. § 563 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala. Bezdôvodné obohatenie patrí medzi nároky, pri ktorých nie je zákonom stanovená splatnosť pohľadávok vzniknutých z tohto právneho titulu, preto doba plnenia, ak nie určená dohodou, je viazaná na výzvu veriteľa podľa § 563 OZ. Nebolo sporné, že žalobkyňa v emailovej komunikácii vyzvala žalovaného dňa 18.6.2018 na zaplataenie sumy 5.352,58 EUR. Keďže splatnosť dlhu žalovaného nastala až po doručení výzvy na plnenie, súd žalobkyňi priznal úrok z omeškania až odo dňa 19.6.2018 ako dňa nasledujúceho po doručení emailovej výzvy žalobkyne žalovanému. Posledná splátka vo výške 275,99 EUR bola splatná dňa 27.6.2018, zaplataenia tejto splátky sa teda netýkala emailová výzva žalobkyne z 18.6.2018. Pri poslednej splátke splatnosť nastala až doručením žaloby žalovanému dňa 12.10.2018. Dňom nasledujúcim po doručení žaloby sa žalovaný dostal do omeškania vo vzťahu k tejto splátke, t.j. dňom 13.10.2018, preto súd prevyšujúcej časti týkajúcej sa úrokov z omeškania žalobu zamietol.

64. Keďže mal súd preukázané, že žalovaný nesplnil svoj dlh riadne a včas, čím sa dostal do omeškania, priznal žalobkyňi i nárok na zaplataenie úrokov z omeškania ako príslušenstva pohľadávky v percentuálnej výške 5,00% ročne do zaplataenia, zodpovedajúcej v súlade s nar. vlády SR č. 87/1995 Zb. v znení účinnom od 1.2.2013 základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania zvýšenej o 5 percentuálnych bodov (0,00 + 5).

65. Podľa ust. § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konania prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

66. Právna úprava rozlišuje medzi obligatórnym a fakultatívnym prerušením konania. Fakultatívne prerušenie konania je upravené v ustanovení § 164 CSP, v zmysle ktorého dôvodom prerušenia konania

je, že prebieha súdne alebo správne konania, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd samotný dal na takéto konanie podnet.

67. Súd konanie neprešiel s ohľadom na rýchlosť a hospodárnosť konania a odkazuje na Uznesenie č.k. 42C/42/2018-388, ktorým vylúčil vzájomnú žalobu na samostatné konanie. S ohľadom na hospodárnosť konania, keďže prednostne po posúdení námietky premlčania, je v zásade možné tento spor rozhodnúť, je na mieste nepredlžovanie konania o jednom nároku a preto súd aj vylúčil vzájomnú žalobu na samostatné konanie. Súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že nie je zohľadnená rovnosť či spravodlivosť v občianskoprávných vzťahoch, keďže spor o žalobe sa viedol na súde od 12.7.2018, pritom žalovaný využil právo podať vzájomnú žalobu až v roku 2020, o jeho žalobe konajúci súd koná. Súd zároveň uvádza, že konanie o vzájomnej žalobe, spor sp.zn. 42C/15/2020, nie je súdnym konaním v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Vzhľadom na nedôvodnosť návrhu na prerušenie konania a s ohľadom na zachovanie princípov rýchlosti a hospodárnosti konania, súd návrhu žalovaného na prerušenie konania v zmysle § 164 CSP nevyhoviel.

68. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

69. O nároku na náhradu trov konania pokiaľ ide o čiastočné späťvzatie žaloby, súd rozhodol podľa ust. § 256 ods. 1 C.s.p., v zmysle ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. V danom prípade sa späťvzatie týkalo 3% úroku z omeškania ako príslušenstva pohľadávky. V tejto nepatrnej časti bola žalobkyňa neúspešná. Pokiaľ ide o späťvzatie žaloby v časti úrokov z omeškania vo výške 3%, súd vychádza zo záveru, že úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a pokiaľ nie sú samostatne predmetom konania (vyčíslené z určitej istiny v určitej sadzbe za určité obdobie a uplatnené samostatne alebo popri istine ako kapitalizované úroky z omeškania), súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádza len z uplatnenej istiny a z úspechu strán sporu k tomuto nároku. Z uvedeného vyplýva, že späťvzatie žaloby v časti úrokov z omeškania žalobkyňou po začatí konania nemá na rozhodnutie o náhrade trov konania žiaden vplyv.

70. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

71. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

72. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

73. O nároku na náhradu trov celého konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP na základe zásady úspechu v spore priznal žalobkyni voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, keďže bola v konaní úspešná pokiaľ ide o základ sporu a neúspešná bola v nepatrnej časti úroku z omeškania, kde súd žalobu zamietol. Súd nevhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa v tomto spore.

Poučenie:

Proti I. výroku tohto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 357 písm. n) CSP).

Proti II. výroku tohto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 357 písm. a) CSP).

Proti III, IV. , V výroku tohto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 CSP).

Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo

rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (ust. § 38 zákona č. 233/1995 Z.z.) a ktorého vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (ust. § 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).